

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5218/2022
05.10.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Споменке Зарић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милица Ницовић, адвокат из ..., против тужених Привредно друштво „Adria Media Group“ д.о.о. Београд и Рајка Недића из ..., одговорног уредника штампаног и електронског издања медија „Куир““, чији је заједнички пуномоћник Александар Петровић, адвокат из ..., ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 283/21 од 11.02.2022. године, у седници одржаној 05.10.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 283/21 од 11.02.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 283/21 од 11.02.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду ПЗ 515/19 од 11.05.2021. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца, па су обавезани тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде права на претпоставку невиности, настале објављивањем неистинитих информација у штампаном издању медија „Куир“ од ... и ...2019. године и у електронском издању медија „Куир“ од ... и ...2019. године, исплате износ од 150.000,00 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев у делу којим је тужилац тражио да му тужени поред износа досуђеног ставом првим изреке исплати износ од још 50.000,00 динара. Ставом трећим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде достојанства личности – части и угледа, настале објављивањем неистинитих информација у штампаном издању медија „Куир“ од ... и ...2019. године и у електронском издању медија „Куир“ од ... и ...2019. године исплате износ од 150.000,00 динара са законском затезном каматом почев од дана пресуђења до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев у делу у коме је тужилац тражио да му тужени поред износа досуђеног ставом трећим изреке исплати износ од још 50.000,00 динара. Ставом петим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу

на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде права на приватност настале објављивањем неистинитих информација у штампаном издању медија „Курир“ од ... и ...2019. године и у електронском издању медија „Курир“ од ... и ...2019. године исплате износ од 175.000,00 динара са законском затезном каматом почев од дана пресуђења па до исплате. Ставом шестим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев у делу којим је тужилац тражио да му тужени поред износа досуђеног ставом петим изреке, исплати износ од још 125.000,00 динара. Ставом седмим изреке, обавезан је друготужени Рајко Недић, одговорни уредник штампаног и електронског издања медија „Курир“, да без одлагања и коментара, о свом трошку објави увод и изреку ове пресуде у штампаном и електронском издању медија „Курир“ најкасније у другом наредном броју штампаног, односно електронског издања медија „Курир“ од дана правноснажности одлуке. Ставом осмим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев у делу у коме је тужилац тражио да се обавезе друготужени на чинидбу из става седмог изреке. Ставом деветим изреке, обавезан је друготужени да са линка <https://www.kurir.rs/crna-hronika/3270551/...>, уклони објављене записе и то: фотографије тужиоца на насловној слици и у оквиру текста, као и речи „и ... (20)“, „Ухапшени .... је возио ауто“. Ставом десетим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев у делу у коме је тужилац тражио да се обавезе друготужени да, поред информација наведених у ставу деветом изреке, уклони запис текста на линку из става деветог изреке у преосталом делу. Ставом једанаестим изреке, обавезан је друготужени да са линка <https://www.kurir.rs/crna-hronika/3271101/...>, уклони објављене записе и то: фотографију тужиоца у оквиру текста, као и речи: „.... изнео одбрану пред тужиоцем – осумњичен да је убице одвезао колима са места злочина“. Ставом дванаестим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев у делу у коме је тужилац тражио да се обавезе друготужени да, поред информација наведених у ставу једанаестом изреке, уклони запис текста на линку из става једанаестог изреке у преосталом делу. Ставом тринаестим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу накнаде трошкове парничног поступка у износу од 90.100,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате. Ставом четрнаестим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца за исплату законске затезне камате на досуђени износ трошкова из става десетог изреке од 90.100,00 динара почев од дана пресуђења па до дана извршности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду ГжЗ 283/21 од 11.02.2022. године, одбијене су као неосноване жалбе парничних странака и потврђена првостепена пресуда у ставу првом, другом, трећем, четвртном, петом, шестом, седмом, деветом и једанаестом изреке, а преиначено решење о трошковима поступка, садржано у ставу тринаестом изреке првостепене пресуде, тако што су обавезани тужени да тужиоцу накнаде трошкове парничног поступка у износу од 79.100,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Одбијени су захтеви парничних странака за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени су благовремено изјавили ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, због погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености посебне ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18 и

18/20), Врховни касациони суд је нашао да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, јер не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као ни новог тумачења права, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, чињенице утврђене у поступку, начин пресуђења и разлоге које је другостепени суд дао за своју одлуку.

Предмет судске заштите је накнада нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде права на претпоставку невиности, повреде части и угледа и повреде права на приватност. Разлози на којима је заснована одлука другостепеног суда у погледу одговорности туженог "Adria Media Group" д.о.о. Београд, као издавача медија, и туженог Рајка Недића из ..., као одговорног уредника медија, према садржају тужбеног захтева усклађена је са важећим тумачењем права и владајућим правним схватањем у пракси нижестепених судова и ревизијског суда у погледу примењених одредаба чланова 73, 79, 80, 112, 113. и 114. Закона о јавном информисању и медијима. Тужени у образложењу ревизијских навода не указују на спорна правна питања од општег интереса, нити на правна питања у интересу равноправности грађана, већ указују на чињенична и правна питања конкретног спора, због чега нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији.

Како на основу изнетог произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. важећег Закона о парничном поступку – ЗПП и утврдио да ревизија тужених није дозвољена.

Према члану 126. став 1. Закона о јавном информисању и медијима, ревизија је дозвољена против другостепене пресуде ако је тужбени захтев одбијен. Ставом другим је прописано да у парници по тужби за накнаду штете и по тужби за остваривање права на део добити, ревизију из става 1. овог члана могу изјавити и тужилац и тужени. Чланом 131. тог закона прописано је да ако тим законом није другачије одређено, у парницама по тужби из члана 121. тог закона сходно се примењују одредбе закона којим се уређује парнични поступак.

У конкретном случају, тужба је суду поднета 03.12.2019. године, а вредност предмета спора је 475.000,00 динара. Будући да се не ради о ситуацији када је тужбени захтев одбијен, у ком случају би ревизија тужиоца била дозвољена, већ ревидирају тужени у смислу члана 126. став 2. тог закона, на дозвољеност ревизије примењује се одредба члана 403. став 3. ЗПП, којом је одређен ревизијски цензус у динарској противвредности од 40.000,00 евра.

С обзиром да вредност предмета спора не прелази ревизијски цензус из наведене законске одредбе, то ревизија тужених није дозвољена.

Из наведених разлога Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић